

LLIBRET

DE LA

DE LA PLAÇA

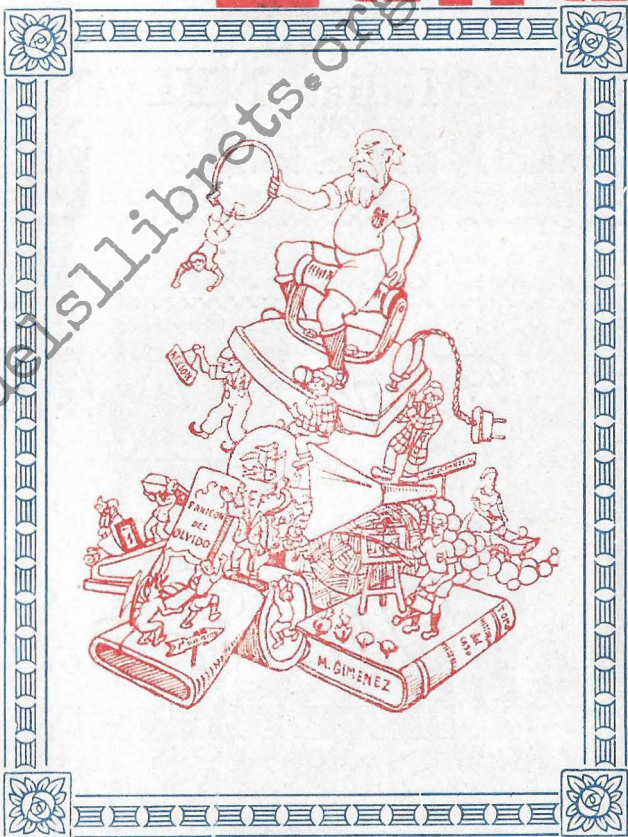
Mossén Sorell

i adjacents

Escrit per

J. ALVAREZ APARICIO

1953

Almacén de Paquetería, Mercería, Novedades y Géneros de Punto

UN BUEN SURTIDO EN CAMISAS
PARA CABALLERO, A PRECIOS BIEN

Federico Medina

REPARACION PUNTOS MEDIAS

SE FORRAN BOTONES

Grandes existencias de LANA durante todo el año

Medias NYLON Gran surtido

Alta, 29 y Mesón de Morella, 9

Tel. 16418

VALENCIA

Farmacia y Laboratorio

M. Pallarés

Plaza MOSEN SORELL, 6

Tel. 14933

V A L E N C I A

Casa Aurora

SE HACEN REBECAS Y TODAS CLASES DE
PRENDAS DE LANA, EN 2 Y 3 CABOS, A LA
MEDIDA, CON LANA DE ALTA CALIDAD Y
PRECIOS INMEJORABLES

Corona, 1, bajo

El Arca de las Medias

BOCA SANA
DIENTES BLANCOS

Perborato
"MALUAN"

BOTE: 1 Peseta

Pídalo en Farmacias,
Droguerías y Perfumerías

TAPAS VARIADAS
Mariscos y Cerveza
CAFE EXPRES
LICORES—VINOS

**BAR
CORONA**

PAQUITO PEREZ

Corona, 17 VALENCIA

BAR

Trinidad

Excelente Café Exprés :-: Cerveza muy fría

El Turia :-: Extenso surtido en licores finos
de todas marcas :-: Gran variación en tapas
de cocina :-: Mariscos frescos del día —

P. MOSEN SORELL, 7

Tel. 16913

V A L E N C I A

Droguería y Perfumería

José Font Navarro

GRAN SURTIDO EN EXTRACTOS
Y PERFUMES A GRANEL

Plaza MOSEN SORELL, 11

Tel. 17601

V A L E N C I A

EVOCACIÓ

¡Plaça de Mossén Sorell,
naixcuda en un barri vell
de nostra invicta ciutat,
respirant sempre humilitat
en risa de cascabell!

Jamai te podré oblidar
perquè en tu se sol trobar
tres grans virtuts que convences;
ademés de popular...
tens cor, alegria i penses.

Tan prompte amaneix el dia
soltés un pomell de xiques
en contenta algarabía
irradiant llum i boniques
que són la teua alegria.

Tens cor perquè sents les penes
i perquè al teu alcabor
i als oïts de les morenes
o rúbies, de ditja plenes,
els xavals canten amor.

I quan durant la setmana
en ton Mercat vols comprar
allò que tingues per gana,
mirant un jornal que aplanava
penses... lo que has de pensar.

¡Les ditges o els desenganys
que de molt temps has tingut!,
¿com me van a ser extranyes,
si en tu passí els millors anys
de la meua joventut?

¡Ditjós temps que ja no viu!
¡L'hivern desplaçà a l'estiu
i el recordar-ho m'agòbia!
¡Tot se quedà al teu caliu,
joventut, il·lusions, nóvia!

Però que jo em faça vell
o que tinga una ferida...
¿a qui l'importa, redell,
si tu gotges de la vida...
Plaça de Mossén Sorell?

¿Que el progrés t'ha arrinonat
i algun dia t'avasalla?
¡Que te lleven lo ballat!
Tindràs el fred de l'edat,
però tens calor de Falla.

Mira-la magestuosa
contemplant-te de reüll,
com volent dir: "¿Soc hermosa?...
¡Tres dies viuré ditjosa
al mimo del teu arrull!"

¡De l'arrull d'eixes donzelles
boniques que abans te dia,
modestes com les roselles,
i on crec vore en totes elles
la nóvia que jo tenia!

Il·lusió que es desvanix
al conjur del monument
de Falla que estàs veent
i que en el teu terme ix
per obra d'encantament.

Falla que l'ànima ha encés;
Falla que a València du
una carícia i un bes
i que ve a augmentar, molt més,
l'alegria que tens tu...

¡Plaça de Mossén Sorell,
naixcuda en un barri vell
de nostra invicta ciutat
respirant sempre humilitat
en risa de cascabell!

FUTBOLERIES

"Lo que li pot deparar al jugador futbolista la vida particular"

Quan un jugador d'empaque se menja un tito en un quart i per més que el xic s'atraque menjant, mai se troba fart... podem dir d'açò que és... SAQUE.

Si algun dia ix a comprar algo que precisa urgent i nota que és un poc car... sempre deportivament se posa a... REGATEJAR.

A banda de tindre classe pal futbol potser que abrase l'afició a l'Art de Talia ser de la "clec"... i en hombría aprofitar-se del... PASE.

Després, si per ser bon xic s'enamora un poquet masa, d'alguna... ve l'embolic, i si per desgràcia es casa... PENALTY; el pitjor castic.

Més tard, pecant d'indiscret, pot vindre un dolor de panxa per part... del qui té més dret, i si esperant un xiquet ix una xiqueta... PLANXA.

I com li aplegue a portar la hermosa i blanca cigüenya cinc o sis fills... està clar que es calfarà sense llenya per... CÀRREGA familiar.

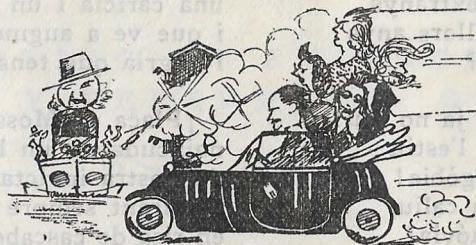
Si al casar-se, sa muller té mare..., sogra ha de ser que tirarà per sa filla i en raó o no, li ha de fer de quan en quan... SANCADILLA.

I si se posa cabut queixant-se de lo que passa... entonces està perdut; el correran per la casa a graneraes; JOC BRUT.

I entre la sogra i la dona mai tindrà a punt la fartera, ni tranquilitat, com sona; ni idearan cosa bona, formant-li sempre... BARRERA.

L'home, per llavar l'ofensa, mata... i se mata després. i acaba tot en la PRENSA.

Si tu eres jugador... pensa si pot passar-te algo més.

**Explicació de la Falla
que es presenta baix el títol**

"EL CÉLEBRE CAS MESTALLA"

¡Que artista és i que Falla
ha fet l'escultor Gimenes!
¡Com s'esmera... i com treballa!
¡I és que per les seues venes
la sang d'artista li estalla!

¡Jo que la puga explicar
com ell la va construir;
d'un modo senzill i clar
i amb eixe estil peculiar
que l'ha sabut embellir!

Complida esta aclaració
abans d'entrar en acció,
agafe ploma i paper,
reconcentre el meu saber...
¡i allà va l'explicació!

* * *

És l'assumpte d'esta Falla
"El célebre cas Mestalla"
com hauran llegit vostés.
¿El recorden? ¡Quasi res
si va originar batalla!

Si tornen arrere un pas
vorem que este "cas" extrany
fón obra de Satanàs.
Hui, com ja fa vora un any...
d'este "cas" ningú fa cas.

Per això la Comissió
d'esta Falla colosal,
recordant-lo, fa menció
del "cas", en evitació
de caure en el mateix mal.

Però no s'atabalem
pegant voltes a la nòria
i en ordenació expliquem
lo que en la Falla plantem...
fent abans un poc d'història.

Un Mestalla que va al caos; un València que somriu; i uns quants que fan els xalaos.

Ho sap fins el meu goset
que el Mestalla, que és l'aljub
on sempre aplaca la set
el València.. fón del grup
sub-campió; això és un fet.

I com en la promoció
va ventilar la qüestió
fent-se l'amo del cotarro...
;En la primer divisió
falta gent! Mes... ;para el carro!

Quan tot el món ja contava
que passava a la primera...
en el seu ascens es trava
Lucifer, que diu: Espera...
que ha eixit lo que jo em pensava.

¿Tens camp on poder jugar?
No, ¿veritat?; ho sabia;
però això ho podrà explicar
el València, que en son dia
fón qui el camp te va prestar.

I el València, en gran catxasa,
de Pilatos se disfrassa,
fa el soca, y... ¡ampla és Castilla!;
mentres tant, l'Afició xilla:
¿Però eixe passa o no passa?

La Federació pren part
i s'estudia el "cas" un quart...
de segle..., tot per a res;
allí se sabé, ja tard,
que passava... el temps només.

I en el ditjoset ascens,
que passa..., que si no passa...,
s'entaula un debat immens
entre l'Afició... propens
a pitorreo i a guasa.

Recorde en certa ocasió,
que al preguntar una veu:
¿Però quan és l'ascensió?,
li va respondre un guasó:
;Després de la Maedeu!

I aquell no s'equivocà
en lo que li contestà,
va ser tal com ell digué,
vingué l'Ascensió..., i passà,
però l'atra... no vingué.

¿I el Mestalla? Puix juant
en segona divisió,
obedint en tot instant.
¿És que es va a posar davant
de son pare?... ;Clar que no!

I es formen nous "inventaris"
en torn d'este pensament;
Perpinyà fa comentaris
per Ràdio; es compren diaris...
però no s'entén la gent.

I en mig d'esta desquicià
Torre de Babel, que va
caiguent-se feta una criva...
naix atra torre, germà:
esta Falla deportiva.

Ella va a continuar
explicant corporalment
lo que queda per contar,
i ho aclarix totalment...
o s'acava d'embrollar.

Conte de mai acabar i un Stadi enforçguat que mai saps per on entrar.

Eixe equipier gran que es veu dalt de tot, blanc com la neu, gat vell, dutxo, amb experiència, és el qui li ha fet la creu al club Mestalla; el València

Allò, més que camp, mereix ser escola de xiquets; i si és de gran... es coneix que no és lo gran que pareix, puix paguen... per a estar drets.

¿Com exposar-se al perill de ser vençut per son fill o ell portar-lo a revolcons? Això, ni per més balons, ho fa el València, ¡conill!

Però miren a la boca de l'embut... i en un rellamp voran si la gent és loca i com nostre artista enfoca la visió d'este gran camp.

I per això el club Mestalla passa les de san Amaro; és un bon fill... i a tot calla; miren-lo dalt de la Falla com el fan passar per l'aro.

Una bota de sardines salaes de les més fines; Sector A, B, C, CH, J; ample, unes grades divines, però en fi de comptes... bota;

El València va a cavall d'una planxa de rinyó que no li falta detall; la porten amb gran treball quatre tontos: l'Afició.

bota... perquè si no botes... d'entrar no les tingues totes si aplegues tard al Sector; no entraràs... ni en calçador, si no fas com el matxotes.

És l'imprevist resultat d'este "cas" tan complicat; una sobirana planxa, i que en prou dolor de panxa eixos quatre s'han tirat.

Per això en este fragment de falla se veu patent que és l'embut... el camp de marres; per la part ampla entra gent; per l'atra ixen... botifarres.

Este enorme cos de falla s'asenta sobre un embut de considerable talla; és el gran Camp de Mestalla de respectable amplitut.

Resolta la part central... vejam els motius que volten a eixe embut original, i anem a vore que solten... lateral per lateral.

Un "stadi" dels millors, propi d'un club de senyors, d'un aforo extraordinari, on està l'Abecedari complet... mostrant els Sectors.

Un lamentable paró al Mestalla que es creia ja en Primera Divisió.

Sobre un pito tramvier
encontrem a Satanàs
atrapant per el traser
a un equipier mestaller
que confiat va al seu pas.

Vol arrancar la Liguilla
que al braç porta el jugador.
¿Que no la guanyà en honrilla?
¿Com que no? ¿I en tot l'honor,
fent un joc de maravilla!

El jugador que la du
és Fuertes; qui fa el paró
li diu: "Si eres Fuertes tu...
jo soc la Federació,
cuc soc més fort que ningú".

I tots, sabent que guanyà
la Liguilla que juà
desplegant joc i tesó
al calor d'una Afició
que no el deixa de la mà...,

¿per què en contra d'este equipo
han armat este cacau
tan gran que ja dóna hipo
no deixant-lo viure en pau
volent-li llevar el tipo?

¿De poc li val lo que pesa,
ni el València tindre barbes
pa traure el fill de l'endrega!
¿Si pareix, si un poc escarbes,
que ni vol... ni li interessa!

I entre un Mestalla sotmés,
un club que el ven per dinés
i una Fede... d'antimoni...
¿qui té la culpa dels tres
que no ascendix?... ¿El dimoni!

Este és el Camp club Mestalla on el gran savi Kin-Closses juant juant... peixca i calla.

Sobre un tomo que té imprés
tot este curiós procés,
voran un camp *abonat*,
u a la peixca que és... qui és
i en el fondo un encerat.

Del camp podem exclamar,
entre atres rares preguntes,
com aquell, quan va trobar,
en missa, tres calbes juntes:
¿És església... o melonar?

Perquè el camp... lo mateix cria
ous que melons, tant se val;
la bona classe se tria
i este producte algun dia
pot ser internacional.

El savi Kin-Closses rega
el campet dels seus amors.
Quan un meló ix fluix, renega;
però se riu quan replega
pollets que són jugadors.

Entonces, el l'encerat,
que és on ell té dibuixat
un atre camp de *més... talla*,
els dóna oportunitat
de guanyar-se la medalla.

Allí els ensenya a passar-se,
a defendre's, desmarcar-se,
rapideç... i el xut a gol,
i en pocs dies, si Déu vol,
¡a internacionalisar-se!

¿I a costa de qui, senyor?...
¡A costa del Club Mestalla,
que quan té un bon jugador
que rendix i que treballa...
li'l peixca un club que és millor!

**Per a què no coixegem...
¡allà va un cabàs de boles!
¡Cavallers... bé quedarem!**

En este cabàs tan gran
de boles... en trobaran
grans, mitjanes, xicotetes,
de bonyades de ben fetes,
dures i atres que es desfan.

Tot lo que el "cas" ha prestat.
¿Conversacions? ¡Un grapat!
¿Els comentaris? ¡A poles!
I han segut tot boles... ¡boles!!
que al final s'han desunflat.

¡Ja, sé que alguns que ho entenen
diran, amb ganes d'oír-les;
¿Però eixes boles! ¿quan venen?
I jo els dic: Més val no dir-les...
que les veritats ofenen;

i si ací se puntualisa...
algú pot prendreu a ofensa
en lloc de prendreu a risa,
i després, per Ràdio o premsa,
ens informe una palissa.

En canviar lo que jo dic
per damunt d'este embolic
es que el Mestalla, a pesar
de lo que puguen parlar,
el tracten a cos de ric;

com el xiquet que és pals pares
l'esperança de demà,
com les il·lusions més cares;
i es veuen les coses clares,
puix fins li han posat crià.

¡Contemplen amb quin espero
va passetjant-lo en cotxet!
No saben que fer-li, però
¡també mimen a un porquet...
¡acaba en el matadero!

**I el Mestalla, consumit,
va a parar, sense il·lusions,
al Panteó de l'Oblit.**

En este costat es troben
dos portant un ataüt.
Van molt trists i en por que els roben,
mentres sona en un llaüt
la Fúnebre de Beethoven.

Va al cap de la presidència
Iturraspe, entrenador;
després del cap... el València;
no fa acte de presència,
però està... en casa millor.

Però... ¿qui és el mort —diran,
com és costum en tals casos—
...que el porten com un sultan?
U, que li han obert els braços...
pa ofegar-lo; ¿si això és gran!

I en ell mor aspiració,
esperança, afany, projectes,
i l'amor d'una Afició;
mil coses... que van directes
a caure en el panteó.

I com ja van més d'una hora
carregats..., mentres descansen,
s'axoca Iturraspe i plora...
un temps, perdut a una vora...
que és difícil que l'avancen.

I ja, quan la caixa passa
al Panteó de l'Oblit,
il·lusions mortes en massa...,
cansat, descompost, pansit,
s'en torna Iturraspe a casa.

I quan algú d'abolengo
li diu: ¿D'on tornes, *simplón?*,
contesta com Joan Simon:
¿Soy *entrenador* y vengo...
d'enterrar mi corasón!

EPÍLEG, que en positiu li dóna al Mestalla el títol d'Equipo decoratiu.

Resolt i ben explicat
el monumental tinglat
d'este lio deportiu
que prompte es vorà envoltat
entre flames, al roig viu...,

pensem: ¿Que li va ocurrir
al Club Deportivo Mestalla
si jua igual com ahir,
la sort se li posa a tir...
i de nou salta la valla?

¿Tindria un nou desengany?...
Opine que sí, company;
o que nos diga el València:
¿Té el club de Mestalla, énguany,
camp propi? ¿Té independència?...

Com algú opina que no...
farà una actuació falsa,
perdrà la Lliga... i crec jo
que se li caurà la calsa
i va a ensenyar el garró.

I si en ell es perd la fe...
¿com reaccionaran els *hinxes*?
¿els seguidors del club? Bé;
abandonar com a xinxes
que lis tiren D. D. T.;

puix voran la realitat,
que el Mestalla s'ha quedat
d'Equipo decoratiu;
com un bitxo disecat
que ni està mort... ni està viu.

* * *

Resumen: Una Afició
i un Club Deportivo Mestalla
sense calor ni emoció.
Esta és l'explicació
de lo que conté la Falla.

Pitorreo deporti

En tot este pitorreo
presentem algunes boles
i altres coses de T B O.

Canvi de banderetes

Quan ve este canvi tan fi
i cortés... pensen així
els capitans, u per u:
"Una Blanca per a mi...
i una verda per a tu."

El "àrbitro" no hace al monje

Es féu àrbitre un senyor,
i com tocava el *tambor*
en el camp com més de quatre...
al posar-ne atre millor
resultà *tambor* com l'atre.

Trofeu original

Copa especial per a casos
futbolístics. Vários preus.
Està feta sense braços
perquè se guanya amb els peus...
i a voltes caent de nassos.

De nostre museu

Una històrica cullera.
Amb ella menjava sopes
el jugador Cagarnera.
Com guanyava tantes copes...
morí d'una borrarxera.

Careta anti-gàs sistema K. K. contra el joc brut

Com hui els clubs van aplicant
oxígeno als jugadors...
la careta es va imposant
per si s'embruten juant...
i asolten males olors.

Bota últim relinxo

Com en el joc de futbol
guanya qui més fort ataca,
este nou invent ve a tall:
les botes "Peu de cavall".
¡¡A vore qui fa més l'haca!!

Aparato per a entrar en el Mestalla

Un calçador superior
per a entrar en el sector
qui va apurat al Mestalla;
però algunes voltes falla,
no entres... ¡ni en calçador!

Bos per a hinxes "rabiosos"

Un objecte d'ocasió
per als que van als partits
i obliden l'educació
insultant i pegant crits...,
mosegant... per afició.

Una bona premsa

Prensa de gran novetat,
d'ús *diari* en la ciutat;
contemplant-la t'atortoles,
puix marxa a rose de *boles*
i te deixa *impressionat*.

Partit "amistós"

Juà un partit amistós
el "Ràbia" i el "Verinós"
i ixqueren descalabrats
de la canxa... els vint-i-dos.
¡Sempre és bo... tindre amistats!

D E S P E D I D A

Com ja dura este romañç
més que el cul d'alguns morters
i hi ha que tallar l'avanç...
ací el poeta fa MANS...
dient: ¡¡Adéu, cavallers!!...

Argumento de la Falla

Alude esta falla al célebre caso que privó al equipo de futbol Mestalla de ascender a Primera División al final de la pasada temporada, ascenso que se ganó por juego y entusiasmo del bien conjuntado equipo que supo vencer y convencer.

Se atribuye la decisión de impedir el ascenso a obra de Satanás, que con malas artes impide ver satisfecho el anhelo de la afición futbolística valenciana de tener dos equipos jugando en Primera División.

Todo ello tratado bajo el punto de vista jocoso y satírico característico de las fallas valencianas.

Tejidos

Vogue

JOSÉ MASÍA

MORATIN, 5 Teléfono 51969 VALENCIA

Vda. de
BUADES

●
TOLDOS DE LONA
DE TODAS CLASES

●
G. V. Ferndo. el Católico, 51
Teléfono 51367
VALENCIA

Julián
Huerta
García

PINTOR

DECORACION Y
ROTULACIONES

Corona, 19, 1.^a
VALENCIA

TALLERES GALVANOPLASTICOS

NIQUELADO
CROMADO
COBREADO
LATONADO
PLATEADO
DECORACION DE
TODA CLASE
DE METALES

Ferny

Sucesor de Vda. de E. Pastor

Taller y Despacho:

DR. CHIARRI, 3 (Antiguo Huerto de Sogueros)

Teléfono 10065

VALENCIA

Bodegas MOMPARLER

A C E I T E S — V I N O S Y L I C O R E S

SANTIAGO MOMPARLER

Especialidad en vinos generosos y
licores finos, embotellados y a granel

PRECIOS ESPECIALES
PARA
BODAS, BAUTIZOS Y COMUNIONES

Calle de la Corona, 2

Teléfono 12134

VALENCIA

Anís

Prestigio
Haidelslibres.oro

R. Conca
== **Alcoy** ==